

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2523/2019
04.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Зоране Делибашић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радослав Спасић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ а.д. из ..., чији је пуномоћник Иван Вујић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3777/2018 од 01.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3777/2018 од 01.02.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3777/2018 од 01.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П1 550/2013 од 27.07.2018. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете, исплати и то на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности износ од 1.000.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова износ од 150.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 150.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 27.07.2018. године, као дана пресуђења, до исплате. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете, по свим видовима, исплати веће изнсе од износа досуђених ставом првим изреке. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 317.350,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3777/2018 од 01.02.2019. године, ставом првим изреке одбијене су, као неосноване, жалбе парничних странака и првостепена пресуда потврђена у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете, исплати и то на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности износ од 300.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова износ од 150.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 150.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 27.07.2018.

године, као дана пресуђења, до исплате као и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете, и то на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности исплати износ преко 300.000,00 динара до износа од 1.000.000,00 са законском затезном каматом од 27.07.2018. године као дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке потврђено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде у делу којим је обавезан тужени да тужиоцу накнади износ од 242.100,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате, док је изнд износа досуђеног првостепеном пресудом решење о трошковима преиначено и захтев тужиоца за исплату износа од још 317.350,00 динара одбијен као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у обавезујућем делу, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, у побијаном обавезујућем делу, применом члана 164. Закона о раду и чланова 154, 173, 174. и 177. Закона о облигационим односима, усвојен је тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете, коју је тужилац претпео у виду душевних болова због умањења животне активности, физичких болова и страха, услед болести настале након рада тужиоца код туженог у лошим микроклиматским условима и наступелих последица у виду тешког оштећења слуха на десном уху и оштећења чула равнотеже са десне стране. Одлука је донета након оцене да на страни тужиоца не постоји кривица тужиоца, као и да нису испуњени услови за потпуно или делимично ослобађање туженог одговорности за штету.

У таквом случају, другостепени суд је према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужени није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 12.06.2013. године. На дан подношења тужбе 1 евро је, према средњем курсу НБС, износио 114,5143 динара. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 600.000,00 динара што представља динарску противвредност 5.239,52 евра. Првостепена пресуда донета је 27.07.2018. године. Другостепена пресуда донета је 01.02.2019. године.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**